

La C-31 i la *democràcia*

Quan era petita i anava a l'escola m'explicaven contes de fades molt bonics. Un dels meus preferits es deia "A Espanya vivim en una democràcia". La "senyoreta", ens deia que al món existien dos grans règims polítics: la dictadura i la democràcia. Nosaltres, a Espanya, teníem molta sort de viure en una democràcia ja que a molts estats del món, desgraciadament, hi havia dictadures. Viure en una dictadura volia dir repressió i manca de llibertats, perquè hi havia una persona o un grup de persones que exercien el seu poder totalitari sobre la resta de ciutadans. La democràcia, en canvi, es caracteritzava per la participació de tota la societat en les qüestions que l'afectaven, hi havia llibertat de premsa, d'expressió, d'associació, lliure elecció dels governants... A Espanya, un estat democràtic que havia vençut el *llop* del franquisme, els drets i deures de la ciutadania es recollien en el llibre dels llibres: la Constitució, un instrument que vetllava pel compliment dels nostres drets. A mesura que les criatures creixen i obren els ulls a la realitat, s'adonen que els contes de fades són això, contes. La imatge immaculada la democràcia, que tan m'enlluernava de nena, ha anat adquirint matisos foscos amb el pas dels anys. Exemples de com la pretesa democràcia no és tal, en trobaríem arreu del país. Però no cal que ens n'anem massa lluny. Quedem-nos a l'Empordanet i fixem-nos en la nostra història recent, la del desdoblament de la C-31. Fa més de deu anys que sentim a parlar de la necessitat de millorar les comunicacions, de construir noves carreteres, de les exigències del progrés i de la nostra economia, basada en el turisme. Fins aquí, tots d'acord. Les coses comencen a torçar-se, en el sentit democràtic, quan es proposen infraestructures desmesurades, d'una envergadura que se salta olímpicament tots els paràmetres de la nostra realitat local, tant a nivell ambiental com social. I es compliquen encara més, quan no es creen tots els mecanismes necessaris per a un consens de tota la societat en relació a unes obres que condicionaran, irremeiablement, la nostra vida futura. Durant tot aquest temps, hi ha hagut persones i associacions que s'han manifestat en contra d'aquest atemptat a la qualitat de vida empordanesa, amb tot, la oposició no ha prosperat, tenim poca tradició de queixar-nos, més aviat d'aguantar-nos i callar, també hi ha la comoditat, la desinformació i la por a les represàlies. La C-31 ha tirat endavant a qualsevol preu. Els que primer van dir blanc després han dit negre, i tan tranquils, que aquí no passa res. Qui més s'ha remogut d'indignació han estat les persones directament afectades, veïns i negociants que regenten negocis arran de carretera i que han vist trontollar tota una vida. Però la llei d'expropiació forçosa, herència del franquisme, els ha deixat poc marge de maniobra. L'Administració pública té el dret, en pro de *l'interés públic*, de retirar-los la propietat i començar les obres sense necessitat d'informar adequadament de les indemnitzacions ni de l'inici dels enderrocs. Tota una exhibició de *talant* democràtic i de sensibilitat cap a les persones. Amb penes i treballs, qui més s'hi ha encaparrat, ha aconseguit mantenir els accessos als seus negocis. N'hi ha que han tingut més sort i s'han salvat de qualsevol afectació.

Moltes persones que vivim a l'Empordanet, i ens estimem la nostra terra i la gent que hi viu, sentim indignació davant de la violència moral, profundament antidemocràtica, que acompanya l'avanç de les obres de desdoblament. D'altres, quan la *pífia* de la C-31 estigui acabada, s'adonaran de la moto que ens van vendre: la de l'estat democràtic, que respecta la ciutadania i vetlla pel compliment seus drets.

Clara Esquena i Freixas

Idees que han de sortir:

- Projecte imposat i faraònic
- Falta de tradició ciutadana de queixar-se
- infraestructures mastodòntiques
- Por a les represàlies
- Manca de llibertat d'expressió
- Llei d'expropiació forçosa